A°. 1843. **WOENSDAG den 22. Maart.** N°. 35.

Utrechtsche
PROVINCIALE EN STADS-COURANT.
ALGEMEEN ADVERTENTIEBLAD.

PUBLICATIE OVER DE VISSCHERIJ.

De Staatsraad, GOUVERNEUR der Provincie Utrecht;

Gezien hebbende eene Missive van Z. E. den Opperhoutvester, van 14 Maart 1843, No. 36;

Gelet hebbende op de Wet van den 11 Julij 1814, No. 49, alsmede op Z. M. Besluiten van 5 Julij 1823, (Staatsblad No. 25 en 26.);

Gehoord de Consideratien van Heeren Gedeputeerde Staten;

Brengt bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat achtervolgens de bepaling van den Opperhoutvester, met overleg van Hun Ed. Gr. Achtb. is vastgesteld:

Eenstelijk; dat niemand, wie hij ook zij, van den 19 *dezer maand af te rekenen, tot en met den Eersten Junij daaraanvolgende*, zal vermogen met eenigerhande Vischtuig van Netten, Wand, Angelroeden of ander Instrument, hoedanig het ook genaamd mogte zijn of worden, te Visschen, of Visch met de hand te grijpen, te strikken of met Roeren of Boogen te schieten, in eenige Rivieren, Meren of Wateren, dat hiervan is uitgezonderd het visschen op Steur, Zalm, Elft, Rivierspiering, Aal, Paling, Bot, Schol, Honting en Garnaat, waartoe echter alleen en uitsluitend zullen mogen gebezigd worden Korven of Netten daartoe, en tot geene andere Visscherij bekwaam, op alle zoodanige poenaliteiten, als bij Art. 48, van bovengemelde Wet van den 11 Julij 1814 zijn gestatueerd; zijnde hiervan uitgezonderd, de Rivieren de *Rijn*, boven *Wijk*, en de *Lek* daar beneden, alwaar het Visschen aan de Gekwalificeerden tot eigen gebruik en niet om te verkoopen vrij blijft als vroeger.

Ten Tweede; dat niemand in den openen Vischtijd zal mogen Visschen, dan met Zegen, Schakel, Flouw, Fuik, Hengel, Totebel, (Kruisnet), Aalkorf, Dobber en Fleur; terwijl van Schepnetten zal mogen worden gebruik gemaakt alleen om gevangen Visch op te scheppen, over te zetten of te vervoeren; dat derhalve wel expresselijk wordt verboden het gebruik van alle Slag- en Steek-Elgers, Snoekbogen en Strikken, Hoepnetten, Steeknetten, Schrobnetten en Strijkhanen, alles op de boeten bij Art. 49, der hierboven aangehaalde Wet vastgesteld.

Ten derde; dat niemand de volgende Vischsoorten bij het vangen zal mogen behouden, bewaren, vervoeren of verkoopen beneden de maat, voor de Karper en Snoek van 25 Nederl. duimen; voor Baars, Brasem, Voorn en Blei van 16 Nederl. duimen; en Aal of Paling van minder gewigt dan in de evenredigheid van twaalf in het Nederl. Pond. Dat hier van is uitgezonderd Pootvisch en kleine Visch tot aas voor Dobbers en Fleuren, tot welker vangst van de Gebbe zal mogen worden gebruik gemaakt, mits daartoe hebbende consent, door de Heeren Houtvesters gratis af te geven en anders niet.

En eindelijk, dat ter verdere conservatie van de Visscherij bij deze wel uitdrukkelijk wordt bevolen, dat geene Vischnetten zullen mogen worden verkocht en gebruikt, welke niet met de hieronder opgegeven wijdte der Mazen, waardoor verstaan wordt de strekkende lengte van twee zijden der vierkanten maas, van ieder soort van Netten gespecificeerd, overeenkomstig zijn, ten ware daartoe respectivelijk eene speciale Permissie mogte zijn verkregen, alles op verbeurte van het Vischwand: als de Vleugels van de Zegen, 40 Nederl. strepen; de Kuil van de Zegen, 30 Nederl. strepen; de Fuik-Mazen, 33 Nederl. strepen; de Flouw-Mazen, 70 Nederl. strepen; de Schakel-Mazen, 50 Nederl. strepen; de Totebel (Kruisnet), 25 Nederl. strepen. Dat de geijkte maatstaafjes, waarmede de mazen nat zullen worden gemeten, tegen betaling voor een ieder bij de Heeren Houtvesters verkrijgbaar zijn, tevens dienende om de Visch te meten.

Dat, voor zoo ver de bovenstaande verordeningen niet vallen onder de toepassing der strafbepalingen, vastgesteld bij de Wet van den 11. Julij 1814 (Staatsblad No. 79) de overtreders, krachtens het besluit des Konings van den 5. Julij 1823, zullen worden gestraft overeenkomstig Art. 1 der Wet van den 6. Maart 1818 (Staatsblad No. 12.)

En ten einde niemand hiervan eenige onwetendheid zoude kunnen voorwenden, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, alom, waar zulks te doen gebruikelijk is.

Gedaan te Utrecht den 15. Maart 1843.

De Staatsraad Gouverneur voornoemd,

F. VAN DE POLL.

ITALIË.

ROME 6. Maart. De diplomatische betrekkingen met Brazilië zijn verbeterd door de aankomst van een buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister, den heer *de Lima*.

— De zeldzame stukken marmer van tempels, paleizen enz., die bij de opgravingen worden gevonden, worden door de Jezuiten zorgvuldig opgezameld, om als kerksieraden gebruikt te worden. In de kerk van het *Colleggio Germanico* ziet men een altaar, waarvan het marmer 24,000 en het geheel 200,000 fl. kost.

— Uit Napels schrijft men van den 28. Feb., dat de Carnavals feesten aldaar jaarlijks afnemen en dit jaar niets beteekenende zijn geweest.

PALERMO 27. Feb. De vertooning van eene nieuwe opera *Maria Tudor, Koningin van Engeland*, genaamd, heeft aanleiding tot wanorde en bloedige tooneelen gegeven. Deze opera, waarvan de woorden en de muzijk door twee jonge Sicilianen, de HH. *Gernia* en *Pacini*, zijn gemaakt, heeft overal, waar dezelve gegeven is, als te Milaan, Venetie, Florence en Napels, den grootsten bijval verworven. Alhier werd dezelve ook dezer dagen ten tooneele gevoerd en met gejuich ontvangen. De twee auteurs waren tegenwoordig: zij werden voorgeroepen en met kransen en bloemen bestrooid. Bij het eindigen van den Schouwburg werden *Gernia* en *Pacini* met muzijk en met flambouwlicht, als in triomf, naar hun verblijf, een uur van Palermo, de Villa van den prins *di Conto*, geleid. Deze buitengewone eer scheen onzen gouverneur-generaal, den hertog *de Maggio Principe*, niet te bevallen. Bij de tweede voorstelling verscheen hij in den Schouwburg, alwaar hij zeldzaam komt. Te midden van de tweede acte meent de hertog hoonende zinspelingen op het Napelsche bestuur te hooren, welke werden toegejuicht, onder het geroep van *bis! bis!* Dadelijk geeft hij bevel, om het scherm te laten vallen, en den Schouwburg te ontruimen. Het publiek is verontwaardigd, en laat zich hevig uit. De gewapende magt rukt aan, en nu ontstaat er een gevecht, waarbij verscheidene personen gewond worden. De zaal werd niet ontruimd dan na dat er bloed gestroomd en vele personen gevangen werden genomen. Den volgenden dag heeft de gouverneur den Schouwburg doen sluiten, en bevolen, dat de schuldigsten voor de regtbank zullen gebragt worden. De genen, die *bis! bis!* hebben geroepen, zijn in vrijheid gesteld, doch mogen nimmer weder in den Schouwburg verschijnen.

DUITSCHLAND.

WEENEN 13. Maart. De aartshertog *Frans Karel*, broeder des Keizers, en diens opvolger, die sedert eenige dagen ernstig ziek is, heeft gisteren, op eigen begeerte, het Heilige nachtmaal ontvangen. Heden is de Vorst merkelijk beter.

— De fransche schilder *Horace Vernet* bevindt zich op eene reis naar den Kaukasus, om in die wilde, edoch grootsche natuur onderwerpen voor zijne penseel op te zamelen.

— Met. 110¹/₄; 4 pCt. 101¹/₈.

BERLIJN 17. Maart. De koning heeft heden het volgende bevel aan den minister van Oorlog gezonden:

« Ik heb besloten, om op dezen dag, waarop vóór 30 jaren de landweer opgeroepen werd, aan elk landweer bataillon infanterie en aan elk landweer kavalerie regement, welke nog geen vaandel of standaard bezitten, dezelve te verleenen, en draag den minister van Oorlog op, dit besluit, als een nieuw bewijs van hooge waarde en het vertrouwen, hetwelk ik in den landweer stel, bekend te maken. Bij de landweer kavalerie regementen zal de standaard voor het eerste eskadron gedragen worden; enz.»

— Heden hadden de officieren van de landweer een onderling feest ter viering van het voor 30 jaren gestichte landweer-instituut, waarbij eenige ministers en vele generaals tegenwoordig waren.

— Den 5. dezer is de landdag voor het groothertogdom Posen voor de 6ᵉ maal, te Posen, met eene aanspraak van den koninklijken commissaris geopend. Binnenlandsche aangelegenheden worden op denzelven behandeld.

BONN 18. Maart. Voor de eerste maal sedert verscheidene jaren vertoont zich weder eene langstaartige komeet aan den hemel, die gisteren avond overal is waargenomen. Over deze vreemdelinge laat zich voor als nog weinig zeggen; zij komt van het zuiden, is niet ver van eene zonnehoogte en nadert waarschijnlijk de aarde. Binnen weinige dagen zullen wij meer van haar kunnen zeggen, onderanderen, of zij nog lang voor ons oog zigtbaar zal zijn, en bij een hoogeren stand aan den hemel zich met eenen prachtigen staart zal blijven vertoonen, of spoedig in het noorden zal verdwijnen.

FRANKRIJK.

PARIJS 18. Maart. Gisteren heeft de Kamer der pairs eene korte zitting gehouden. Zij heeft het ontwerp van wet, strekkende tot het openen van een crediet van 2,500,000 fr. tot bijstand van de slagtoffers van Pointe à Pitre eenstemmig aangenomen.

— De scheepskapitein *A. Maire*, voerende het schip Mélanie, van Bordeaux, geeft het volgende verslag nopens onze nieuwe kolonie de Gezelschaps-eilanden of Otaïte:

De admiraal *de Thouars* heeft zonder [illegible] of geweld de eilanden Otaïte aan Frankrijk [illegible]; hij heeft slechts in het hem door, de koningin *Pomaré* gedaan verzoek bewilligd. Het [illegible] Reine Blanche, onder bevel van den admiraal

Dupetit Thouars, was den 30 Oct. te Valparaiso aangekomen. Bij zijne terugkomst van de Markiezen-eilanden [illegible] de admiraal Otaïte aangedaan, bij welke gelegenheid de Koningin *Pomaré* hem het [illegible] verzoek [illegible] hare Staten onder de [illegible] van Frankrijk te stellen, gedaan heeft. De grondslagen van het tractaat waren door de Koningin [illegible] en aangenomen; alle stukken [illegible] deze onderhandeling, als ook de [illegible] van de nieuwe fransche kolonie der Markiezen-eilanden, zijn aan boord van het schip Mélanie, ten einde naar Parijs gezonden te worden.

In afwachting van de goedkeuring, die de admiraal *de Thouars* van Frankrijk vraagt, heeft hij vóór zijn vertrek een bestuur benoemd, hetwelk door de Koningin goedgekeurd is.

De Engelschen, die in de Zuidzee gevestigd zijn, klagen over deze usurpatie van Frankrijk, zoo als zij zulks noemen.

Van eene andere zijde hebben de dagbladen van Chili met geestdrift het rapport van den admiraal *Dupetit-Thouars* geplaatst; zij hebben veel hoop op gunstige verbindtenissen voor de toekomst.

Otaïte is het voornaamste van de Gezelschaps-eilanden, ligt op 250 uren afstand, ten zuidwesten van de Markiezen-eilanden, waarvan hetzelve gescheiden is door den Archipel der Lage-eilanden of Attols de Paumaton. Dit schoone eiland, hetwelk *Bougainville*, het *nieuwe Cythère noemde*, is een van de veiligste havens van dat werelddeel. Men telt aldaar 6 goede ankergronden, waarvan de beste die van Papava en van Papeïta zijn. De Archipel, waarvan de eilanden een deel uitmaken, bestaat uit twee groepen, uit verscheidene eilanden gevormd, waarvan de voornaamste, ten getalle van 10, alle zeer vruchtbaar en van zeer goede veilige reeden en natuurlijke havens voorzien zijn.

PARIJS den 19. Maart. Gisteren avond heeft de koning den buitengewonen gezant van den onderkoning van Egypte (*Artim-Bey*) bij zich ontvangen.

— Gisteren heeft de kamer der afgevaardigden eene korte zitting gehouden, tot het aanhooren van verschillende Petitien; onderanderen is er eene Petitie voorgeslagen, om het beeld van *Henri IV.* door dat van *Napoleon*, den stichter van het legioen van Eer, op het ordenskruis te doen vervangen. Eene andere petitie bevat een verzoek van in vrijheidstelling van *Don Carlos*, die steeds te Bourges als staatsgevangene opgesloten is.

— De volgende redenaars zijn ingeschreven, om morgen in de Pairs-Kamer ten *gunste* van het wetsontwerp betrekkelijk de geheime uitgaven het woord te voeren: de Graven *P. de Ségur*, *de Murat*, *d'Alton-Shée* en *Beugnot*.

Tegen hetzelve zijn ingeschreven de Markies *Turgot*, de Graaf *Tascher*, de Baron *de Brigode*, de Markies *de Boissy* en de Hertog *d'Harcourt*.

— Op de kust langs het kanaal la Manche en den Pas de Calais heeft men ook voor eenige dagen eene kleine aardbeving bespeurd.

— Het transport schip l'Adour heeft den 17. dezer Brest verlaten. Het vaartuig brengt naar het Eiland Guadaloupe levensmiddelen en allerhande soort van bijstand en hulpmiddelen, die deze kolonie zoo hoog noodig heeft.

— De berigten uit Guadaloupe houden onze dagbladen nog bezig. Heden leest men in dezelve een brief van een zeeofficier, den 17. Feb. uit Pointe-à-Pitre geschreven. Deze had de puinhoopen der stad helpen opruimen, en onderanderen een huisvader gezien, die tijdens het ongeval afwezig was en thans met werkvolk aankwam, om in den bouwval zijner woning naar de overblijfsels van zijn gezin te graven. Toen men nu tot aan de plaats doorgedrongen was, waar de eetzaal bestaan had, vond men er zijne vrouw en acht kinderen bijeen, alle [illegible]; de moeder hield nog hare drie jongste [illegible] in de armen geklemd. De beklagenswaardige vader viel op dit gezigt bewusteloos ter aarde, en toen hij bijkwam was hij krankzinnig. In een ander huis waren drie zusters, jonge meisjes, van welke de oudste nog geene twintig jaren telde, aan het [illegible] van eene harer, die de bruid was en des anderen daags zou trouwen, bijeen. Het huis stortte in, maar zoo dat de ongelukkigen op den vloer harer kamer bleven, met den open hemel boven zich. Men ziet haar, wil haar redden, maar op dit oogenblik vermeesteren de vlammen geheel den omtrek, en de ongelukkigen moeten, in het gezigt harer vrienden, levende verbranden.

NEDERLAND.

'sGRAVENHAGE 19. Maart. Eergisteren namiddag is in deze residentie aangekomen Z. K. H. de kroonprins van Wurtemberg.

— HH. KK HH. de Prins en Prinses *van Oranje*, Prins *Alexander* en de Kroonprins van Wurtemburg hebben heden avond de voorstelling in den Koninklijken Franschen schouwburg met H. D. tegenwoordigheid vereerd. Z. K. H. de Kroonprins van Wurtemburg heeft zoo wel gisteren avond als heden een groot aantal bezoeken ontvangen, onder anderen van onderscheidene leden van het Koninklijke Gezin.

— De nadere berigten omtrent de onrustige bewegingen, welke in September jl. onder de mijnwerkers op Banka hebben plaats gehad, bevestigen de herstelling der rust, maar hebben doen zien dat dit oogmerk niet heeft kunnen bereikt worden zonder het aanwenden van ernstige middelen, waarbij verscheidene Chinezen het leven hebben verloren. Meerdere bijzonderheden dan deze, zijn niet bekend; evenmin is de hoegrootheid der schade opgegeven, ontstaan uit het staken van den arbeid in de tinmijnen, eene staking die echter in allen geval eene mindere leverantie van tin doet vreezen. (*Staatsc.*)

'sGRAVENHAGE 20. Maart. Men verneemt, dat Z. M. tot burgemeester dezer residentie heeft benoemd den heer Mr. *G. L. H. Hoeft*, wethouder dezer Stede.

— In de zitting van de Tweede Kamer van heden zijn weder vele verzoekschriften ingekomen. De commissie heeft verslag gedaan nopens verscheidene adressen, als op die van de boekhandelaren van Utrecht, Groningen, Zwol en Deventer tegen het Strafwetboek, nopens de aansprakelijkheid der drukkers en uitgevers. Deze en anderen worden ter griffie nedergelegd. De zitting is tot Vrijdag uitgesteld.

AMSTERDAM 20 Maart. De dood van den waardigen Mr. *A. R.* Baron *Falck*, Zr. Ms. Gezant te Brussel, heeft alhier onder zijne talrijke bekenden en zeer bijzondere vrienden den diepsten rouw verwekt. De slag is te gevoelig, de man was te belangrijk, om er met een enkel woord nu van gewag te maken.

Wij houden ons voor om, bij gepaste gelegenheid, nader op zijne hoogst zeldzame verdiensten terug te komen: de meesterlijke karakter-schets van eenen *van der Palm*, in het Gedenkstuk van *Nederlandsch Herstelling*, door niemand te evenaren, veelmin te verbeteren, en de keurige vermelding omtrent hem in de *Biographie des Comtemporains* kunnen onder anderen ieder overtuigen, wie hij was en wat er in hem verloren is. In het laatste werk en onderscheidene berigten wordt hij gezegd te Amsterdam geboren te zijn. Echter noemde hij zich zelven voor zijne dissertatie, den 17 Junij 1799, onder den Hoogleeraar Mr. *H. C. Cras* verdedigd, *over het Huwelijk naar de denkbeelden van Kant en Fichte*, *Ultrajectinus*, van Utrecht. Amsterdam heeft echter te veel verpligting aan den edelen *Falck*, om zich hem niet gaarne en geheel toe te eigenen, om niet met diepen weemoed aan hem te denken, die de hoofdstad van veel nut was en die vooral in 1813, ons volksbestaan redde, met één woord, tot al wat goed, edel en groot was, ook hier medewerkte, en die verder zich steeds toonde een' man van vastheid en diep beleid, een allerbeminnelijkst mensch, een goed geleerde, een' fijnen menschenkenner, een voortreffelijk staatsman, en een minnaar bij uitnemendheid van zijn vaderland, waarvoor hij zijne rust opofferde en zijn leven moedig in de waagschaal stelde, toen overheersching van vreemden het bekneld hielden en bedreigden. (*Amst. Cour.*)

— Bij Zr. Ms. besluit van den 17. dezer maand is aan *J. F. C. Gelauff* verleend kwijtschelding van de straffe des doods, waartoe hij, bij arrest van het Provinciaal Geregtshof van Noord-Holland, van 14 Oct. 1842, ter zake van moedwillige brandstichting, was veroordeeld, en dezelve straf verwisseld in een half uur te pronkstelling met den strop om den hals, aan de galg vastgemaakt, en een bord op de borst, waarop de misdaad staat uitgedrukt, voorts brandmerk en 20 jaren confinement.

UTRECHT 21. Maart.

Doctor *Lusardi*, van Parijs, oogarts van H. M. de ex-keizerin der Franschen, leerling van den beroemden *Scarpa*, ridder van het legioen van eer en van den ijzeren kroon, zal binnen kort deze stad bezoeken. Een nader berigt zal den dag van zijne komst en zijn logement aankondigen.

— Uit Bonn leest men, dat aldaar eene komeet is waargenomen. Ook te Parijs is dezelve gezien, zonder echter te kunnen bepalen of zij komt of gaat; de kern was zwak en bijna onzigtbaar, de staart zeer lang. Zij ging van de [illegible].

— Op den 18. Maart is aan de Helder binnengekomen het schip Ida Cornelia, kap. [illegible], van Suriname.

Op den 19. dezer zeilden naar Batavia de schepen Wilhelmina Catharina, kap. *Jaski*; Sara Maria, kap. *Reinhardt*; de Provincie Groningen, kap. [illegible], en naar Curaçao het schip [illegible], kap. *D. J. [illegible]art.*

— Nopens de aardbeving van den 8. Maart op de eilanden St. Thomas, St. Christoffel, Antigua, Nevis en Montserrat deelen de Engelsche dagbladen uitvoerige berigten mede. Dr. *Clark* is op eerstgemeld Deensch eiland ooggetuige van dit natuurverschijnsel geweest. Hij had nimmer eene aardbeving bijgewoond, en meende in den beginne, dat een voorbijrijdende zwaar beladen wagen de huizen deed beven. Toen hij spoedig daarop het nederstorten der meubelen, het openslaan der deuren, het rinkinken der glazen en het schudden der muren bemerkte, en de bewoners uit hunne huizen zag vlugten, ontwaarde hij het gevaar, waarin hij verkeerde, en verliet ook zijne woning. Hij begaf zich den 11. Feb naar St. Christoffel of St. Kitts, een Engelsch eiland, in het midden met vulkanische bergen, alwaar de aardbeving grootere schade dan op St. Thomas had aangerigt. In de stad Basseterre was geen huis verschoond gebleven; drie menschen waren daarbij omgekomen. De schade werd op meer dan 100,000 p. st. begroot. Te Nevis, een Engelsch eiland, uit eenen uitgebranden vulkaan bestaande, zag deze reiziger ook het beeld der verwoesting. Op het zelfde tijdstip (10¼ ure) had men ook hier de schokken gevoeld, en op dat uur waren de klokken ook aldaar staan gebleven. Het badhuis, een van gehouwene steenen sterk gebouwd huis, was zelf ingestort. In het midden van het eiland was een water uit den grond ontsprongen, waar er vroeger geen geweest was. De schade werd hier op 50,000 p. st. berekend. Antigua, een Engelsch eiland, had nog meer geleden. De grond had zich even als de golven der zee op en neder bewogen, de kruin van Mont-Hill en eenige andere bergen en rotsen rolden naar beneden; de huizen en andere gebouwen werden als een wieg geschommeld tot dat zij in elkander stortteden; en de inwoners zeilden als beschonkene menschen langs de straten en op de velden. Het schouwtooneel, hetwelk de stad St. John aanbood, was onbeschrijfelijk. De stad verdween, en stofwolken verhieven zich in hare plaats, welke den dampkring verduisterden. Hierbij kwam het kraken der instortende huizen, het geschrei van vrouwen en kinderen, die uit de huizen vlogen en het gekerm der stervenden. Vijf minuten vroeger had de zon hare stralen op eene levendige en vrolijke stad geworpen, en thans bescheen zij puinhoopen, ellende en dood. Toen het gevaar reeds geweken en de huizen ingestort waren, liepen de inwoners nog half waanzinnig rond. Voor de aardbeving had de zee zich vier voeten hoog verheven. Op het geheele eiland zijn naauwelijks 3 à 4 suikermolens blijven staan. Antigua heeft meer dan 50,000 inwoners. Geen steenen huis is blijven staan, maar de houten huizen hebben daarentegen weinig of niets geleden. Zoo is de 150 jarige hoofdkerk te St. John zoodanig uit elkander geraakt, dat zij dreigt in te storten en niet meer bruikbaar is; en de kortlings gebouwde Methodisten kerk, welke 2500 menschen kon bevatten, ligt in puin; daarentegen is de houten kerk der Hernhutters blijven staan. De openlijke godsdienst werd onder tenten gehouden. De inwoners van St. John waren bij de aardbeving grootendeels op de schepen gevlugt. Even als hier, was ook Guadaloupe bij de aardbeving met stof bedekt. Een kapitein, die er voorbij zeilde, zag er stof en rookwolken op steigen, en het verdek van zijn schip was met stof overdekt. Dr. *Clark* meende, dat Guadaloupe de zetel van de aardbeving is geweest, en dat eene uitbarsting van den volkaan of zwavelberg op dat eiland de aardbeving is voorafgegaan.

Bijzondere Berigten.

«*Parijs* 19. *Maart.* De 5 pCt. 120,95 à 121; 3 pCt. 82,35 à 45; Nap. 108; Sp. 29⁷/₈; Pass. 4⁷/₈.

«De hertog *van Nemours* is, vergezeld van de hertogin, naar Compiègne vertrokken, om den prins *van Saksen Coburg* aldaar te ontvangen. Heden avond wordt de prins te Parijs verwacht.

«Heden heeft er, op bevel van den aartsbisschop van Parijs, in alle kerken eene kollecte plaats gehad, ten voordeele van de slagtoffers van Guadaloupe.

«Van Toulon zullen spoedig een paar oorlogschepen naar Guadaloupe vertrekken, om de meest benoodigde behoeften over te brengen. Om van overlast bevrijd te zijn, en des te meer te kunnen laden, zullen zij hunne lage batterij niet mede nemen. Men zegt, dat de Jupiter en de Isère met deze zending belast zijn.

«Men verzekert, dat het kabinet van Londen nieuwe voorstellen aan het Spaansche gouvernement gedaan heeft ten opzigte van het handelsverdrag tusschen de beide Rijken. Ten gevolge van die modeficatien zou Spanje een gedeelte van deszelfs schulden kunnen betalen, om daardoor gemakkelijker eene nieuwe geldleening te openen. Het is vooral aan dit berigt, dat men de hoogte van de Spaansche fondsen toeschrijft.

«De koningin van Portugal heeft den heer *Lesseps* benoemd tot ridder van de orde *de la Tour et de l'Epée.*

«Te Bourges, de verblijf- of gevangenplaats van don *Carlos*, houden eenige Mogendheden agenten na, om dien exkoning gade te slaan. De agent van Spanje zendt wekelijks berigten naar *Espartero* nopens de verrigtingen van don *Carlos*. De Oostenrijksche agent komt dikwijls ter audientie, en men wil, dat het hem gelukt is, don *Carlos* over te halen, om zijne regten tot den troon aan zijnen oudsten zoon af te staan, die alsdan in het huwelijk zal treden met de jonge koningin.

«Men verneemt, dat in dezen zomer weder eene belangrijke expeditie van Algiers tegen de Arabieren zal ondernomen worden.

«Volgens de laatste berigten uit Algiers, met de paketboot te Toulon ontvangen, heeft de generaal *de Bar* een belangrijk voordeel (*une razzia monstre*) op de Arabieren behaald."

MENGELWERK.

ONTWERP VAN HET STRAFWETBOEK.

In de reeks van belangrijke artikelen, waarin het *Handelsblad* deszelfs aanmerkingen omtrent het voorgedragen ontwerp van het Nederlandsche Wetboek van Strafregt deed kennen, lazen wij in No. 3498 van dat blad van den 25. Jan. ll. eene beschouwing over den voorgedragen titel nopens *Hoon en Laster*, waaromtrent wij, daar dit hoogst gewigtig onderwerp welligt spoedig zoude kunnen in behandeling komen, niet kunnen nalaten ook onze bescheiden meening te doen kennen.

In dit artikel lazen wij, omtrent het geregtelijk onderzoek in zake van laster de navolgende redeneering:

« Minder zijn wij het eens, en wij kunnen er ons « niet sterk genoeg tegen verklaren, dat ook hoon en « laster gepleegd zouden worden, wanneer dezelve *niet* « *in het openbaar* hebben plaats gehad. Zoo ver strekt « zich het gebied van den Strafregter niet uit, wat in « de woningen der ingezetenen in brieven als ander- « zins vertrouwelijk gezegd wordt, en door misbruik « of *méprise* voor den regter wordt gebragt, al is het « ook volkomen waar en gegrond, zou dan grond ge- « ven tot gevangenisstraf en boete. Dit gaat te ver en « kan stellig geen stand houden. De ingezetenen moet « veilig en vrij zijn in zijne woning."

Al aanstonds moeten wij beginnen met de verklaring dat, voor zoo ver het ons kan vrijstaan, ons, ten aanzien van een onderwerp, waarmede meer dan het leven, waarmede de grootste onberekenbaarste schat, de eer en goede naam der ingezetenen, in het naauwste verband staat met bevoegde en kundige beoordeelaars in het strijdperk te treden, wij geenszins kunnen instemmen met het gevoelen door den geëerden schrijver in het *Handelsblad* geuit, en wij zullen in het navolgende onze gronden uiteenzetten, op welke wij meenen met hem van gevoelen te moeten verschillen.

Ten einde over het voorgedragen ontwerp van strafwetboek een grondig oordeel te kunnen vellen, is het onmisbaar noodzakelijk, dat men zich op het standpunt plaatse, waarvan men bij het zamenstellen van wetsontwerpen behoort uit te gaan, dat is namelijk bij de behandeling hiervan steeds het doel voor oogen te houden, ter bereiking waarvan de Strafwetten worden daargesteld. Bij de strafwetten tegen den laster, dit in het duister voortsluipend kwaad, dat afschuwelijker dan sluipmoord of brandstichting met geene andere misdaad in verderfelijkheid kan vergeleken worden, en zonder eenige verschoonbare beweegreden, uit louter boosheid bedreven wordende, in duizendvoudige martelingen deszelfs verdiende straf nog niet zoude vinden, kan dit doel wel geen ander zijn, dan den goeden naam der ingezetenen tegen boosaardige aanranding te beschermen; al wat verder gaat dan ter bereiking van dit doel noodig kan geacht worden, is een misbruik der wetgevende magt, alles daarentegen wat de volkomene bereiking van dit doel in den ruimsten zin belet, is eene te kortkoming, waarvoor de wetgever verantwoordelijk is, jegens iederen, die zich in de noodzakelijkheid bevindt de bescherming der wetten *ad hoc* in te roepen, ja jegens iederen ingezeten, daar ieder evenzeer aan den laster is blootgesteld, en dus een gelijk belang heeft bij de daarstelling van krachtige wetten op dit stuk; en er blijft ons dus nog slechts te onderzoeken, in hoeverre eene wet, zoo als de geëerde schrijver in het *Handelsblad* schijnt te bedoelen, toereikend zoude wezen, of het voorgedragene wetsontwerp als te vergedreven zoude moeten beschouwd worden.

Volgens de redenering des geëerden schrijvers, zoude hoon en laster dan alleen strafbaar behooren te zijn, wanneer dezelve *in het openbaar* gepleegd zijn geworden, en zijn gevoelen schijnt dus overeen te stemmen met den inhoud der eerste alinea van art. 367 van het thans nog vigerende Fransche Wetboek van Strafregt, luidende als volgt:

« Schuldig aan het wanbedrijf van lastering zal zijn, « die, hetzij op of in openbare plaatsen of bijeenkom- « sten, hetzij in eene authentieke of publieke akte, « hetzij in een gedrukt of ongedrukt geschrift, dat « aangeslagen, verkocht of verspreid is geworden, aan « iemand, wie het ook zij, daden ten laste gelegd zal « hebben, die, ingeval zij plaats hadden, dengenen, « tegen wien zij geduid zijn, aan lijf- of boetstraffelijke « vervolging of wel enkel aan de verachting of den « haat der burgeren, bloot zouden stellen."

Wanneer men echter deze wetsbepaling rijpelijk overweegt, dan zal men moeten toestemmen, dat dezelve niet alleen hoogst gebrekkig en niets minder dan toereikend mag geacht worden, ter bescherming van den goeden naam der ingezetenen, maar zelfs, dat zij veel eer geschikt is, om den laster te bevorderen en in de hand te werken.

In de eerste plaats toch is de laster, die op openbare plaatsen gepleegd wordt, voor het grootste gedeelte minder strafwaardig, dan die, welke in bijzondere gezelschappen, bijeenkomsten, en dergelijke plaats vindt, ten anderen komt dezelve veel zeldzamer voor, en ten derde eindelijk, is zij veel minder gevaarlijk, dan deze laatste.

Wat het eerste punt aangaat, de mindere strafwaardigheid van den in het openbaar gepleegden laster, namelijk, kan men, om dit te betoogen, datgene, wat de wet als laster veroordeelt, gevoegelijk onder drie hoofdpunten brengen, namelijk:

a. Laster, in den eigenlijken zin des woords, gepleegd wordende met voorbedachten rade is eene berekende boosaardigheid, waarbij de lasteraar zich bepaaldelijk ten doel stelt, zijn slagtoffer in eenen zedelijken zin te vermoorden, en deszelfs goeden naam in het oog der Maatschappij te vernietigen;

b. Laster, uit onvoorzigtigheid of loszinnigheid, waarbij de lasteraar alleen herhaalt en voortzegt, wat hij van anderen hoorde, dikwijls zonder den persoon, wien zulks aangaat te kennen, en zonder eenige persoonlijke reden van vijandschap tegen denzelven te hebben, eindelijk;

c. Laster, die alleen door de wet als zoodanig wordt aangemerkt, maar waaraan overigens niemand dien naam zoude geven, wanneer namelijk degene, dien de wet als lasteraar beschouwt, en als zoodanig straft, de volstrekte verzekering heeft van de waarheid van hetgene hij zegt, welke waarheid hij dikwijls, zoo zulks hem werd toegestaan, voor den regter zoude kunnen bewijzen, en, hetzij door billijke verontwaardiging gedreven, hetzij om anderen te waarschuwen, hieraan openbaarheid geeft.

Wat de eerste soort van laster betreft, meenen wij gerustelijk te mogen vaststellen, dat dezelve om redenen, die wij later zullen ontwikkelen, veel minder plaats vindt, dan de beide anderen, en wat deze laatsten aangaat, zal men ons gereedelijk toestemmen, dat de ad *b.* vermelde soort veel minder misdadig, dan de eerste kan beschouwd worden, terwijl die soort, waarvan wij ad *c.* melding maakten, wanneer men de bepalingen der wet daarlaat, en alleen, volgens de stem van het gezond verstand en het gevoel van regtvaardigheid oordeelt, zoude mogen geacht worden, geene straf, maar in sommige gevallen ten minste, veeleer belooning te verdienen. Mogen echter ook zwaarwigtiger gronden den wetgever noodzaken, eene daad, gelijk die, welke wij hier op het oog hebben, niet onschuldig te houden, en straffeloos toe te laten, dan valt het echter niet te ontkennen, dat dezelve op eene bijzondere toegevendheid van de zijde des regters mag aanspraak maken, en in ieder geval eene veelgeringere straf, dan de andere soorten van laster, die in eenen eigenlijken zin dien naam waardig zijn, verdient.

Hieruit blijkt dus naar onze bescheiden meening de waarheid onzer eerste stelling, dat de in het openbaar gepleegde laster grootendeels minder strafwaardig is. Thans tot het betoogen onzer tweede stelling overgaande, dat de laster zeldzamer in het openbaar, dan in bijzondere gezelschappen gepleegd wordt, moeten wij ten dezen aanzien vooraf aanmerken, dat wij hierbij voornamelijk het oog hebben op laster, in den eigentlijken zin, zoo als wij dezelve in het voorgaande ad *a.* hebben omschreven.

Immers degene, die het er werkelijk op toelegt, om, met een boosaardig opzet, iemands goeden naam te vermoorden, zal op grond van den stelregel, dat hij, die het doel wil, ook de middelen moet willen, natuurlijk die middelen zoeken, die aan zijne lasteringen de meeste uitwerking beloven. Dit doel nu bereikt hij geenszins, of ten minste slechts zeer onvolkomen, wanneer hij zijne lasterlijke aantijgingen in het openbaar, als het ware daarheen werpt ten aanhoore van vreemden; daar eensdeels deze den betrokkenen persoon voor een groot gedeelte, ten minste, niet kennen, en anderendeels men zelden genegen is aan zoodanige openbare lasteringen veel geloof te schenken, daar men deze gewoonlijk beschouwt, als het gevolg of eener oploopende kwaadaardigheid, of wel van de werking van eene overmatig gebruikte hoeveelheid *Spiritualia*. Veel beter en zekerder kan hij echter dit doel bereiken, wanneer hij datgene, wat hij het door hem gekozen slagtoffer wil te last leggen, in bijzondere gezelschappen en bijeenkomsten, aan bekende personen, als het ware in vertrouwen verhaalt.

Hiervan is dus het noodzakelijk gevolg, dat de werkelijke stelselmatige laster doorgaans in bijzondere kringen gepleegd wordt, en op openbare plaatsen, slechts betrekkelijk zeldzaam, en als het ware, bij gelegenheid voorkomt.

Eindelijk tot de behandeling van ons derde punt overgaande, de mindere gevaarlijkheid van den laster, in het openbaar namelijk, volgt in het bovenstaande reeds een voldoend betoog dezer stelling, daar wij hierin de reden uiteenzetten, waarom men minder geloof hecht aan de lasteringen, welke in het openbaar worden uitgebraakt, dan aan de zoodanigen, die in bijzondere gezelschappen, als het ware vertrouwelijk en met eene zekere geheimzinnigheid omsluijerd, worden verspreid.

Zagen wij nu in het vorenstaande, dat juist die soort van laster, waartegen de wet eene straf heeft bepaald, het minst beteekent, en slechts weinig te vreezen is, geheel anders is dit met die laster, waaromtrent, volgens het thans nog vigerende strafwetboek, de kriminele regter niet competent is, daar zij door den wetgever niet als laster is beschouwd geworden. Het is juist in bijzondere gezelschappen, dat de laster zich in deszelfs volle verderfelijke kracht vertoont. Hier met opgerigt hoofd en onbeschaamden blik te voorschijn tredende, vindt de lasteraar, die zijne verhalen nu eens in den schapenvacht eener vriendschappelijke en welgemeende waarschuwing, en dan weder in den bonten narren tooi van een vrolijk en onderhoudend gesprek opsiert, voor zijne helsche inblazingen, die hij als den vergiftigen adem eens draaks rondom zich verspreidt, en waarmede hij, die te vuig en te lafhartig is, om ook zelfs den zwaksten, ja eenen ten eenemale weerloozen vijand met open vizier te gemoet te treden, zijn slagtoffer van uit de verte den dood in de aderen stort, steeds een geopend oor, naar de algemeene wet onzer bedorvene natuur, volgens welke wij steeds gereed zijn, datgene, wat ons tot iemands nadeel verhaalt wordt, gretig aan te nemen, en zich van mond tot mond voortplantende, wordt het door hem uitgestrooide gerucht, dat, gelijk eene lawine in deszelfs loop steeds aangroeit, eindelijk een monster, waartegen geene menschelijke kracht zich vermag te verdedigen.

Talrijk, schrikbarend, talrijk zijn de ongelukkigen, die het slagtoffer dezer helsche boosaardigheid zijn geworden. De pen weigert haren dienst, om de gruwelen ter neder te stellen, waarmede het vernuft eens duivels den goeden naam eens onschuldigen kan bevlekken, en waardoor een man van eer zich aan de onregtvaardigste verguizing kan blootgesteld zien, en men huivert bij de gedachte, aan de vreeselijke uitersten, welke hiervan het rampzalige gevolg zijn kunnen. Hoe vele voorbeelden had men niet reeds, de droevige gelegenheid op te merken, dat een ongelukkige, zich door eenen onzigtbaren vijand, ten eenemale zedelijk vermoord ziende, tot wanhoop en waanzin vervoerd, de hand aan zich zelven slaat, en zich in den diepsten poel des jammers stort. Nog talrijker gewis zijn de voorbeelden dergenen, die, zich door eene onregtvaardige miskenning latende ontmoedigen, en te zwak van karakter, om zich hier boven te verheffen, hun gevoel van eigenwaarde verliezen, en, eenmaal met den blaam eener verachtelijke neiging beladen, onverschillig worden omtrent het werkelijk plegen der daad, en dus alleen ten gevolge hiervan misdadig worden. Ontelbaar eindelijk is het getal dergenen, die, door den laster vervolgd, hiervan in hunne welvaart den noodlottigen invloed ondervinden, ja niet zelden hierdoor hunne middelen van bestaan verliezende, ten eenemale tot den bedelstaf gebragt worden.

Zoodanig zijn de vreeselijke gevolgen des lasters dier misdaad, die op geene toegevendheid hoegenaamd mag aanspraak maken, daar de lasteraar dezelve uit louter boosaardigheid pleegt, en geen het minste voorwendsel tot zijne verschooning kan aanvoeren, en dan zoude men bezwaren willen in het midden brengen tegen eene wet, die ten doel heeft dit verderfelijke kwaad zooveel mogelijk te keer te gaan? Neen! eere zij dengenen, die zijne krachten en kundigheden besteedt, om eene wet daar te stellen, ten einde de dierbaarste schat, welke de mensch bezit, zijne eer, zoo volkomen te beschermen als zulks voor den wetgever mogelijk is, en erkennen wij veeleer hoezeer de ingezetenen van ons Vaderland hem voor deze lofwaardige poging dankbaar behooren te zijn, en trachten wij dus hem naar ons vermogen hierin te ondersteunen, waartoe ons zelfs ons eigenbelang verpligt, daar wij allen zonder onderscheid evenzeer aan den laster zijn blootgesteld.

H.

ADVERTENTIËN.

De Commissie, belast met het afnemen van het Examen van Adspiranten tot het Notaris Ambt voor de provincie Utrecht, zamengesteld uit de Heeren Mr. *P. Verloren* en *J. C. Voorduin*, Raadsheeren, en *U. W. E. Casius*, Advocaat-Generaal, bij het Provinciaal Geregtshof in gezegde Provincie, brengt bij deze ter kennisse van de belanghebbenden, dat zij tot gemeld einde hare vergaderingen zal aanvangen op *Woensdag den 3. Mei* 1843, des voormiddags, te elf ure, in het Paleis van Justitie te Utrecht.

Wordende de Heeren Adspiranten uitgenoodigd, om de stukken, vermeld bij artikel 13 der wet van 9 Julij 1842, Staatsbl. No. 20 op het Notaris-Ambt, ten minste 14 dagen te voren, postvrij te doen toekomen aan den Griffier bijgemeld Provinciaal Geregtshof.

Utrecht, 18 Maart 1843.

Namens de Commissie voornoemd,
De Griffier bij het Provinciaal
Geregtshof van Utrecht.
H. M. BEECKMAN.

---

(793) *,* Heden avond beviel voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER M. E. SANDERSON, geliefde Echtgenoot van

J. F. VAN VOORTHUYSEN.

Utrecht den 18. Maart 1843.

---

(794) *,* De familie betuigt hiermede hare erkentelijkheid voor de menigvuldige blijken van deelneming bij het afsterven van den heer J. VAN NES betoond.

Utrecht den 20. Maart 1843.

---

(795) *,* Ondergeteekenden betuigen hunnen hartelijken dank voor de bewijzen van deelneming, ondervonden bij het afsterven van hunnen waarden Vader.

In naam mijner Broeders en Zusters,
Utrecht G. J. MULDER.
20 Maart 1843.

---

(796) *,* De ondergeteekenden, gevoelig getroffen door de vele bewijzen van hartelijke deelneming, zoo van hunne vrienden als betrekkingen, bij gelegenheid van het overlijden van hunnen Echtgenoot, Vader en Broeder, betuigen daarvoor den welmeenendsten dank.

Utrecht Weduwe A. OORTMAN,
21 Maart 1843. geb. Cuperus.
J. OORTMAN.
C. OORTMAN.
E. OORTMAN,
geb. Bouwens Bosch.

Aanbesteding.

(797) *,* PASTOOR en KERKMEESTERS van de Roomsch Katholijke Gemeente te *Woerden* zijn voornemens, onder nadere goedkeuring, op Donderdag, den 6 April 1843, des voormiddags te 11 ure, te *Woerden* bij G. Vermeulen, in het Logement *de Dubbele Sleutels*, in het openbaar aan te besteden:

Het Vergrooten *en* Repareren *van het* Kerkgebouw, *benevens het* gedeeltelijk Amoveren *en* Vernieuwen *der* Pastorij, *met de levering van* Materialen, Arbeidsloonen, enz.

Volgens daarvan gemaakt Bestek en Teekeningen, welke Teekeningen gedurende 14 dagen voor de Aanbesteding, (Zon- en Feestdagen uitgezonderd) zullen kunnen bezigtigd worden in de Pastorij van de voorz. Gemeente.

Het bestek ligt ter lezing te *Woerden* in het *Posthuis* bij de weduwe van der Linden, in de *Stads Herberg* bij Wiltenburg en bij G. Vermeulen in bovengezegd Logement.

Zullende gedurende 2 dagen voor de Aanbesteding, des morgens na 9 ure, de noodige aanwijzingen, en inlichtingen *in loco* gegeven worden.

---

(798) *,* Men zal op Donderdag den 23 Maart 1843, des voormiddags ten tien ure precies, in het lokaal der Verkoopingen te Utrecht achter St. Pieter, in het openbaar verkoopen:

No. 1. Een schoon wel doortimmerd HEERENHUIS, met Stal, Koetshuis, grooten welaangelegden Tuin, met Steenen Koepel, alsmede nog een stuk Boomgaardland. No. 2. tot No. 31, diverse Huizen, Eene Herberg en Stalling, daghuurders Woningen, eene kapitale Hofstede, diverse perceelen Boomgaard-, Bouw-, Wei-, Hooi- en Boschlanden, alles gelegen in de gemeente Linschoten, op het Dorp, op Liefoven, den lagen Polder, Rapijnen, Schagen, en den Engh, IJsselveld over de Vaart, Mastwijk, in de Uitendijken, en onder Cattenbroek, te zamen groot meer dan Honderd Bunders.

No. 32 en 33. Zeven Bunders 59 Roeden Wei- en Hooiland, gelegen in de gemeente Ouden-Rijn op Heikop, en

No. 34. Tien Bunders 61 Roeden Wei- en Boschland, gelegen in de Gemeente Jutphaas, in het Nedereinde.

Alles ten overstaan van den Notaris VAN SCHERMBEEK te Utrecht, bij wien nadere onderrigtingen en in tijds notitien, houdende breedere beschrijving der Goederen, en vermelding van huren, lasten enz. te bekomen zijn, terwijl mede voldoende inlichtingen te verkrijgen zijn, bij den Procureur VAN HENGELAAR te Utrecht.

Nog zal men ten dage, ure en plaatse voorschreven verkoopen: Een perceel WEI- of HOOILAND, groot 3 Bunders, 52 Roeden, 68 Ellen, gelegen op Cattenbroek, gemeente Linschoten, strekkende van de oude wetering tot aan de Hanckerkade, laatst gebruikt bij *G. van Vechten*, dadelijk te aanvaarden; breeder bij biljetten en nader onderrigt ten kantore van den Notaris VAN SCHERMBEEK te Utrecht.

---

(799) *,* Men zal op Zaturdag den 8. April 1843, des namiddags ten vijf ure, in het Lokaal der Verkoopingen te Utrecht Achter St. Pieter, in het openbaar veilen en verkoopen:

No. 1. Eene onlangs geheel nieuw gebouwde HUIZINGE, Erf, Grond en Schuur, genaamd *Ruimzigt*, gelegen te Utrecht in de Lauwenrecht, ten Oosten van den Kwakeldijk.

No. 2. Een HUIS of WONING, gelegen te Utrecht aan de Oostzijde van de Ballemakerstraat, Wijk H. No. 282.

No. 3. Eene HUIZINGE, Erf en Grond, staande en gelegen te Utrecht, aan de Westzijde van de Lijnmarkt, Wijk E, No. 54, voor omstreeks drie jaren grootendeels verbouwd, waarin met goed succes eene Tapperij wordt uitgeoefend.

No. 4. Een Kapitaal van *f* 2000, ten laste van *Johannes van Oostrum* en Huisvrouw, ter zake van restant kooppenningen als eerste Hypotheek, tegen de renten van 5 pCt. gevestigd op een Huis, Erf, en Grond te Utrecht aan de Oostzijde van de Teelingstraat, Wijk G, No. 149.

Breeder bij biljetten en nader onderrigt ten aanzien van het 1 en 2 perceel ten kantore van den Notaris *Wigman*, en ten aanzien van het 3 perceel en het voormelde Kapitaal ten kantore van den Notaris *van Schermbeek* te Utrecht.

---

(800) *,* Men zal op Zaturdag den 22. April 1843, des namiddags te 5 ure precies, aan het kantoor van verkoopingen, achter St. Pieter te Utrecht, in het openbaar veilen en verkoopen:

Een hecht, sterk en welbetimmerd HUIS, bestaande in dertien Kamers, zoo groot als klein; Zolders, Keuken met gemetseld Fornuis, Kelder; voorts Tuin, Binnenplaats en vele gemakken, staande en gelegen te Utrecht, aan de Noordzijde van het Domskerkhof, met vrijen uitgang door het Domskerksteegje, aan de Vischmarkt uitkomende, wijk F, No. 298, kadaster sectie A, No. 1390, groot 2 Roeden 60 Ellen. Te aanvaarden met 1 Mei 1843. Nader onderrigt te bekomen ten kantoren van den Notaris DWARS, en van den Procureur VAN HENGELAAR, beide te Utrecht.

---

(801) *,* Op Zaturdag den 22 April 1843, des namiddags ten een ure precies, zal men aan het Lokaal van verkoopingen binnen Utrecht achter St. Pieter, publiek veilen en aan de meestbiedenden verkoopen: Den eigendom of het Tiendregt van en aan de nabeschreven vaste goederen, als:

De TIEND, genaamd de nieuwe Vreemde Tiend, gelegen onder Leusbroek, gemeente Leusden, nabij Amersfoort, provincie Utrecht, gaande uit ongeveer 221 Bunders Land, in vier perceelen, eerst ieder afzonderlijk en daarna in massa, in 1842 opgebragt *f.* 664.

De TIEND, genaamd de Oude Vreemde Tiend, gelegen als voren, gaande uit ongeveer 128 Bunders Land, in twee perceelen, eerst ieder afzonderlijk en daarna in massa, en vervolgens met eerstgemelde vier perceelen vereenigd, in 1842 opgebragt *f* 717.

De TIEND, genaamd het 2de Blok van het Kerkeind, anders gezegd het Lage Kerkeneind, of het Geinblok, gelegen onder Soest, Arrondissement Amersfoort, provincie Utrecht, gaande uit ongeveer 412 Bunders Land, in twee perceelen, eerst afzonderlijk en daarna gecombineerd, in 1842 opgebragt *f* 622.

Alles breeder bij biljetten en nader onderrigt ten kantore van den Notaris *STEVENS* te Utrecht.

UIT DE HAND TE KOOP.

(802) *,* Een aanzienlijk en zeer uitgestrekt LANDGOED, vrij van overstrooming, met bijbehoorende Heeren-Huizinge, Koetshuis, Stalling en Tuinen, gelegen in de Provincie Utrecht, tegen een zuiver revenu van 3½ ten honderd.

Te bevragen brieven *franco*, aan het Postkantoor te Amersfoort, onder de Letters B. L.

UIT DE HAND TE KOOP.

(803) *,* Eene beklante *Loodgieters-Affaire* op eenen levendigen stand binnen Utrecht. Te bevragen aan het bureau der Utrechtsche Courant onder La. S. Brieven *franco*.

---

(804) *,* Tegen Mei e. k. een STAL voor vijf paarden en een ruim KOETSHUIS, in de Domsteeg, te bevragen bij D. BERKHOUT, timmerman aan den Plompetoren, of bij den eigenaar op het Oudkerkhof No. 77.

Het eenig Depôt.

(805) *,* Van het zoo zeer gerenomeerde Bath van *Parijs* is geplaatst bij den heer M. A. F. REUSER te Utrecht, alwaar verkrijgbaar is gesteld L'EAU DE LONDRES, waarin men slechts de kam behoeft te doopen, om oogenblikkelijk het Hair en den Baard te verwen, zonder nadeel van het haar; alsmede L'ÉPILATOIRE, hetwelk de vlashairtjes van het aangezigt of de armen doet vallen zonder de huid in het minst te beschadigen. Prijs *f* 3,90.

BERIGT.

(806) *,* Door relatien met een der beste huizen in Parijs, wegens geregeld ontvangen der *Modellen van Heeren- en Jonge Heeren Kleedingstukken*, aangegaan, in staat gesteld, beter dan door Mode-Journalen, elks verlangens te vervullen, geeft de ondergeteekende aan zijne geachte begunstigers hiervan berigt, met minzame uitnoodiging, het hem reeds vroeger geschonken vertrouwen, hetwelk hij door eene juiste en nette bediening zal trachten te verhoogen, voortdurend te verleenen.

J. HOFFMAN,
Mr. Kleedermaker tusschen de
Gaard- en Hamburgerbruggen No. 607.

---

(807) *,* Een jong BOUWKUNDIGE, eenigen tijd over hebbende biedt denzelven aan, tot het geven van *Bouwkundig Onderwijs*, en wat verder tot dit vak behoort. Men adressere zich onder de Letter Q. P., aan het bureau dezer Courant, alwaar ook persoonlijke aanvragen worden aangenomen.

---

(808) *,* Bij de Boekhandelaren *VAN DORP en HERINGA*, wordt uitgegeven

HANDLEIDING

ten dienste van

KINDERBEWAARSCHOLEN,

naar het Hoogduitsch van *Leopold Chimani*.

Uitgegeven ten voordeele der *Bewaarschool van de Hervormde Diaconie te Utrecht.* Door derzelver Bestuurders.

BOTER te Leiden den 18. Maart 1843.
Van 33 à 36 gulden.

De prijzen der Fondsen waren den 20. Maart te Amsterdam:

Werkelijke Schuld 2½ pCt. 56 à 56½. Dito 5 pCt. 100¾ à 101¼. Amort. Syndic. 4½ pCt. 97¾ à 98¼. Dito 3½ pCt. 82¾ à 82½. Hand. Maatsch. 4½ pCt. 127¾ à 128. O. I. Leen. 5 pCt. 100½ à 100¾. Spanje 5 pCt. Ardoin 19½ à 20¼. Coupons 25 à 26. Russ. Obl. bij *H. en Co.* 5 pCt. 106½ à 107¼. Dito 1828-29 5 pCt. 106¾ à 107¼. Cert. bij dito 1831-33 5 pCt. 98¾ à 99¼. Dito bij *Hope* 4 pCt. 89¾ à 90¼. Brazilie 5 pGt. 80½ à ¾.

Utrecht, bij *L. E. BOSCH & Co.*